

tid. For det tredje er maksimumsbeløbet for ældreboliger blevet forhøjet de steder i landet, hvor det er dyrest at bygge. Og for det fjerde har vi med den nylig indgåede boligaftale mellem regeringen, Det Radikale Venstre og Dansk Folkeparti om den almene sektors styring og finansiering forlænget nedsættelsen af grundkapitalen til udgangen af 2010, og vi har samtidig også sørget for, at yderligere seks kommuner får forhøjet maksimumsbeløbet.

Så med regeringens initiativer mener jeg at kommunerne har haft og fortsat har fornuftige rammer til at kunne leve op til deres ansvar. Regeringen kan som nævnt på den baggrund ikke støtte beslutningsforslaget. Men jeg vil samtidig gerne opfordre kommunerne til at foretage en kritisk gennemgang af de kommunale botilbud og prioritere nybyggeri og modernisering af eksisterende boliger højt i den kommunale investeringsplan.

Kommunalreformen har betydet, at kommunerne i dag skal visitere borgerne til boliger, som det tidligere var en amtslig opgave at visitere borgerne til. Den udvikling kan være med til at forstærke efterspørgslen efter boliger i borgernes nærmiljø frem for boliger, der ligger længere væk fra borgernes nærmiljø. Vejen frem er dog ikke, at vi fra Christiansborg bestemmer hvor og hvor meget der skal bygges. Fornuftige beslutninger på det område afhænger som sagt netop af kommunernes indgående kendskab til de lokale forhold og de lokale behov.

Kl. 15:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Anne Baastrup for en kort bemærkning.

Kl. 15:41

Anne Baastrup (SF):

Når vi snakker om ventetider til handicapboliger, er det jo ofte, som når de blinde taler om farverne. For vi ved jo ikke, hvor lange ventelisterne er. Men, det vi ved noget om, er de konkrete eksempler, som folk retter henvendelse til os om: den alvorligt udviklingshæmmede, som er fyldt 18 år, og som ikke kan være hjemme hos mor længere. Hun kan ikke styre ham. Han bliver visiteret til en plejebolig, men boligen er ikke bygget endnu. Tidligst om 5-10 år kan han få den bolig. Synes ministeren, at det er o.k.?

Kl. 15:41

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 15:41

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Som jeg slog fast i den første del af min tale, er der jo ikke nogen tvivl om, at det er den enkelte kommune, som har myndighedsansvaret for, at borgerne nu også modtager de botilbud, som de har krav på efter lovgivningen. Og det er altså også kommunen, som har forsyningsansvaret for, at der er det nødvendige antal boliger til rådighed.

Men når det så er sagt, har vi jo en debat i gang om selve garantien. Vi har formået at give en garanti på ældreområdet, men jeg mener bare ikke, at vi kan gøre præcis det samme på handicapområdet, fordi det altså ikke er to sammenlignelige situationer. Det drejer sig om handicappede, som jo i mange tilfælde har nogle meget specialiserede behov, og man skal huske på, at et botilbud netop ikke bare er et botilbud. Det er nødvendigt, at der ligesom bliver det rigtige match mellem de kompetencer, som personalet i botilbuddet har, og naturligvis det handicap, den pågældende har.

Det er rigtigt, at kommunen kun har et begrænset antal egnede boliger at tilbyde mennesker med handicap, og derfor kan det betyde, at det kan være svært at få fastsat en rimelig ventetid for den handicappede, medmindre man altså skal acceptere en meget betydelig overkapacitet på området. Og det mener jeg ikke vi skal. Jeg mener, at det i høj grad er væsentligt konstant at sætte fokus på kommunernes forpligtelse til at have egnede boliger til rådighed.

Kl. 15:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Anne Baastrup.

Kl. 15:43

Anne Baastrup (SF):

Der har været et efterslæb på 1,1 mia. kr. på investeringerne på det her område, siden regeringen kom til i 2001. Så ved jeg godt, at regeringen er kommet med forskellige ting, og satspuljeforligspartierne har også afsat et vist beløb. Men vi står alligevel nu med mennesker, der har alvorlige handicap, som er født med dem, og man har i 18 år vidst, at den pågældende på et eller andet tidspunkt skulle flytte hjemmefra, og der er bare intet sket.

Hvad kan man som forældre gøre i den situation, hvor man ikke kan have sit barn hjemme længere, for man kan ikke styre ham? Hvad kan man gøre? Skal man aflevere ham på rådhuset og håbe på, at borgmesteren så ordner sagen,